

75
3 aandelige Sange.

En Sang under egen Melodi.

1. Brødre og Søstre Og Medforløste,
Og Medforløste Som kaldet er, Til Christi
Rige, O, lad os krige! O, lad os krige!
For Kronen der, Som hos Gud er henlagt
for alle og hver, Der ham vil tjene I Aan-
den rene, I Aanden rene, Sin Fjæfser kjær.

2. Kjømp imod Kjødet, Saa det bliver dø-
det, Saa det bliver dødet, I Naadens Tid,
At Satan ikke, Skal i sin Strikke, Skal i
sin Strikke, Føre dig did, Hvor du skal be-
græde al din Daarffkabs Id; Al! bliv Gud
lydig, Flittig og dydig, Flittig og dydig;
Brug al din Flid.

3. Lad Verden ikke, Faa dig i Strikke,
Faa dig i Strikke, Med sine Vaand Saa
du ei lyder, Hvad Gud dig byder, Hvad
Gud dig byder, Med Ord og Aand, I
mange Hjerter fik Verden Overhaand, Som
tog stor Skade, Al hvilken Plage. For Sjel
og Aand.

4. Al! unge Sjele, Bliv ikke Trælle,
Bliv ikke Trælle I Syndestand, O! lad jer
raade, Saa i faar Naade, Saa I faar
Naade I Himlens Land, Ja toe eder rene
her i Naadens Vand, Saa skal i møde,
jers Brudgom søde, Jers Brudgom søde
paa Himlens Strand.

5. Gud os bønføre, Hjertet han være

V box 19:557

Med Aandens Gid, At vi kan vinde Og da
at finde, Og da at finde Vor Frelser mild,
Din Lampe bered og dit Kar smyk med Gid
Brudgommen kommer, Ak! hvilken Sommer,
Ak! hvilken Sommer For Aandens Sind.

6. Sjelen den trænges, O hvor jeg læn-
ges, Til Frelsen sød, At nyde stille, Den
Sabbatshvile, Den Sabbatshvile I Aan-
dens Glød, Til Livet i Aanden min Gud
mig gjentød, Troen lad brænde, Til Livets
Ende, Til Livets Ende, Kom da min Død.

Mel. Svad helst her i Verden betøver min Sjel.

1. I Brødre og Søstre, som født er af Gud,
Lader os kæmpe og holde Prøven ud;
Om Verden os spotter og snikter os Ondt,
Vor Tro er den Seier vi dog overvandt.
Ak mægtige Tro, som gjør os saa fro
Og Haab om Guds Rige at faa.

2. Ja stride og kæmpe vi Alle da maa
Og Jesus vor Frelser han selv hos os staa.
Naar vi da i Nøden som ofte er fat
Han giver os Styrke og tager os fat.
Ak mægtige Tro, som gjør os saa fro
Og Haab, om Guds Rige at faa.

3. Naar Troen paa Jesum vi rigtigen har,
Da er al vor Glæde i Hjertet saa klar.
Retfærdig og salig vi ere da hist,
Vor Frelser i Ordet det siger forvist.
Ak mægtige Tro, som gjør os saa fro.
Og Haab, om Guds Rige at faa.

4. Om jeg da maa lide for Kronen at faa
Jeg agter da Trængsel for intet derpaa,
Med Jesus jeg lider og stride vil her,
Og hisset jeg fluer min Frelser saa kjær,
Ak mægtige Tro, som gjør os saa fro
Og Haab, om Guds Rige at faa.

5. Frimodig og sikker jeg vandre da skal,
Med Troen paa Jesum, blandt Børnenes Tal;
Ehi Jesus mig leder og fører saa vel;
I Nøden han styrker min dyrkjøbte Sjel.
Ak mægtige Tro, som gjør os saa fro,
Og Haab, om Guds Rige at faa.

6. Jeg ved nok, at Verden mig spotter og ler,
Det gjør mig dog Intet, jeg hører og ser
Saa sandt som det heder at Enden skal ske,
Saa skal og den Stemme forandres som le,
Ak mægtige Tro, som gjør os saa fro,
Og Haab, om Guds Rige at faa.

7. Ja Brødre og Søstre, som ægte Børn er
Brug da al Flid mens vi i Verden nu er;
Bekjende vor Frelser i Gjærning og Ord,
Maaske Verden ogsaa kan finde et Spor
Ak mægtige Tro, som gjør os saa fro,
Og Haab, om Guds Rige at faa.

8. I Samfund med Jesum og Englenes Tal,
Vi venter og stunder til Himmelens Sal;
I Ordet vi hvile og dvæle med Lyst,
Der grunder sig Haabet og giver os Trost.
Ak mægtige Tro, som gjør os saa fro.
Og Haab, om Guds Rige at faa.

1. Om jeg end her al Trængsel skal lide,
Saa vil jeg i Troen og Haabet forblive; Alt
alt omsider en Ende skal faa; Naar jeg af
Trængsels Skole skal gaal! gaal! gaal! Af Træng-
selen gaa, saa faar jeg Seier med Vre opnaa.

2. Fryder da Eder i alle tilhobe, Som ud-
af Jesus er kaldet af Naade; Synes end
Veien besværlig og trang, Alt skal forandres
til Frihed engang! gang! gang! Til Frihed
engang, Da bliver Glæden evindeligt lang.

3. Men al Synd! maa af Hjertet begræ-
des Og med Alvorlighed fast imodstræbes;
Kraft dertil giver vor Fjælsere blid, Naar vi
aarvaagne er mandig i Strid! Strid! Strid!
Er mandig i Strid, Trofast til Døden saa
bliver vi fri.

4. Pryder da Lampen i Jomfruer floge,
Brudgommen kommer før I det formode;
Hvo som med Vre vil følge ham ind, Han
maa udlukke af Sjæl og af Sind! Sind!
Sind! Af Sjæl og af Sind, Hvad ei i
Christi Forening gaar ind.

Pris 2 Efig. Tilkøbs hos M. u r d a l.

[Tromsø] u. a.